

ΔΕΛΦΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἡ ΠΥΘΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τα παρακάτω 147 ηθικά Δελφικά Παραγγέλματα ή Πυθίας Γράμματα, ήταν εντοιχισμένα στον πρόναο του Ναού του Απόλλωνος στους Δελφούς, για τα οποία ο Πausanίας στα «Φωκικά» του λέει: «Ἐν δε τῷ προνάῳ τα ἐν Δελφοῖς γεγραμμένα ἐστὶν ὠφελήματα ἀνθρώποις εἰς βίον».

ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ – (ΕΙ) – ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ – ΕΙΓΤΥΑ,
ΠΑΡΑ Δ' ΑΤΑ

1. Ἐπου Θεώ.
2. Νόμῳ πείθου.
3. Θεοῦς σέβου.
4. Γονεῖς σέβου.
5. Ητῶ υπέρ δικαίου.
6. Γνώθι μαθόν (ἐκ πείρας γνῶριζε).
7. Ἀκούσας νόει (νοέω, -ω: ἀντιλαμβάνομαι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ νοῦ).
8. Σαυτόν ἴσχε (Ἴσχω: κρατῶ, ἐμποδίζω).
9. Φρόνει θνητά.
10. Ἐστὶαν τίμα.
11. Ἄρχε σεαυτοῦ.
12. Φίλοις βοήθει.
13. Θύμου κράτει.
14. Φρόνησιν ἄσκει.
15. Πρόνοιαν τίμα.
16. Ὁρκῶ μὴ χρω (χράω-χρω: παρέχω, δίνω κάτι πρὸς χρῆσιν).
17. Φιλίαν ἀγάπα.
18. Παιδείας ἀντέχου.
19. Δόξαν δῖωκε.
20. Σοφίαν ζήτει.
21. Καλόν εὐ λέγε (εὐ: ὀρθό, δίκαιο).
22. Ψέγε μὴδένα.
23. Ἐπαίνει Ἀρετὴν.
24. Πράττε δίκαια.
25. Φίλοις εὐνόει.
26. Ἐχθροῦς ἀμύνου.
27. Εὐγένειαν ἄσκει.
28. Κακίας ἀπέχου.
29. Κοινός γίνου.
30. Ἴδια φύλαττε.
31. Ἀλλοτριῶν ἀπέχου.
32. Εὐφημος ἴσθι (να εἶσαι ἥπιος, μαλακός).
33. Ἄκουε πάντα.
34. Φίλῳ χαρίζου.
35. Χρόνου φείδου.
36. Ὁρα τὸ μέλλον.
37. Ὑβριν μίσει.
38. Ἰκέτας αἰδου (ὁ ἀπὸ κάθε αἰσχροῦ ἠθικοῦ φόβος, ντροπή, συστολή κ.λπ.)
39. Υἱούς παιδεύε.
40. Ἐχὼν χαρίζου.
41. Δόλου φόβου.
42. Εὐλόγει πάντας.
43. Φιλόσοφος γίνου.
44. Ὅσια κρίνε.
45. Γνοῦς πράττε.
46. Φόνου ἀπέχου.
47. Εὐχου δυνατά (ἰσχυρίζομαι, βεβαιώνω).
48. Σοφοῖς χρώ (δίνω γιὰ χρῆσι).
49. Ἦθος δοκίμαζε (ἀν καλὸ ἢ κακὸ).
50. Λαβῶν ἀπόδος.
51. Ὑφορῶ μὴδένα (υποβλέπω).
52. Τέχνην χρώ (δίνω πρὸς χρῆσι).
53. Ὁ μέλλεις δός.
54. Εὐεργεσίας τίμα.
55. Φθόνει μὴδενί.
56. Φυλακὴν πρόσεχε.
57. Ὁμοίοις χρώ (δίνω πρὸς χρῆσι).
58. Διαβόλην μίσει.
59. Δικαίως κτῶ.
60. Ἀγαθούς τίμα.
61. Κριτὴν γνῶθι.
62. Γάμους κράτει.
63. Τύχην νόμιζε.
64. Ἐγγύην φεύγε.
65. Πάσι διαλέγου.
66. Ἐλπίδα αἰνεῖ.
67. Δαπανῶν ἀρχου.
68. Κτῶμενος ἡδου.
69. Αἰσχύνην σέβου.
70. Χάριν ἐκτέλει.
71. Εὐτυχίαν εὐχου.
72. Τύχην στέργε.
73. Ἀκούων ὅρα.
74. Ἐργάζου κτητά.
75. Ἐριν μίσει.
76. Ὀνειδος ἐχθαιρε.
77. Γλωσσᾶν ἴσχε (κράτησε).
78. Ὑβριν ἀμύνου.
79. Κρίνε δίκαια.
80. Χρῶ χρήμασι.
81. Ἀδωροδόκητος δοκίμαζε.
82. Αἰτιῶ παρόντα.
83. Λέγε εἰδώς.
84. Βίας μὴ ἔχου.
85. Ἀλύπως βίου.
86. Ομιλεῖ πράως.
87. Φιλοφρόνει πάσιν.
88. Υἱοῖς μὴ καταθάρρει.
89. Γλώττης ἀρχε.

90. Σεαυτόν ευ ποίει.
 91. Ευπροσήγορος γίνου.
 92. Αποκρίνου εν καιρώ.
 93. Πόνει μετά δικαίου.
 94. Πράττε αμετανοήτως.
 95. Αμαρτάνων μετανόει.
 96. Οφθαλμού κράτει.
 97. Βολεύου χρήσιμα.
 98. Επιτέλει συντόμως.
 99. Φιλίαν φύλαττε.
 100. Ευγνώμων γίνου.
 101. Ομόνοιαν δίωκε (επιδίωκε).
 102. Άρρητα μη λέγε.
 103. Τό κράτουν φόβου.
 104. Καιρόν προσδέχου (νά δέχεσαι).
 105. Έχθρας διάλυε.
 106. Γήρας προσδέχου (νά δέχεσαι).
 107. Επί ρώμη μή καύχω.
 108. Ευφημίαν άσκει.
 109. Απέχθειαν φεύγε.
 110. Πλούτει δικαίως.
 111. Δόξαν μή λείπε.
 112. Κακίαν μίσει.
 113. Κινδύνευε φρονίμως.
 114. Χρησμούς θαύμαζε.
 115. Ούς τρέφεις αγάπα.
 116. Απόντι μή μάχου.
 117. Πρεσβύτερον αίδου (νά είσαι συνεσταλμένος μπροστά στον μεγαλύτερο).
 118. Νεώτερον δίδασκε.
 119. Πλούτω απίστει.
 120. Σεαυτόν αίδου (συστολή, σεμνότητα).
 121. Μή άρχε υβρίζων.
 122. Προγόνους στεφάνου.
 123. Επί νεκρώ μή γέλα.
 124. Ατυχούντι συνάχθου.
 125. Χαρίζου ευλαβώς.
 126. Έξ ευγενών γέννα.
 127. Επαγγέλου μηδενί.
 128. Τύχη μή πίστευε.
 129. Τελεύτα άλυπος.
 130. Μέτρον άριστον.
 131. Αδικίαν μισείν.
 132. Ευσέβειαν φυλάσσειν.
 133. Ηδονής κρατείν.
 134. Βία μηδέν πράττειν.
 135. Τέκνα παιδεύειν.
 136. Μή θρασύνου.
 137. Νόμοις πείθου.
 138. Μελέτει το πάν.
 139. Γαμείν μέλλον καιρόν γνώθι (η κατάλληλη στιγμή).
 140. Μή επί παντί λυπού.
 141. Πίνων άρμοζε.
 142. Πέρας επιτέλει μή αποδειλιών.
 143. Τό συμφέρον θηρώ.
 144. Θνήσκε υπέρ Πατρίδος.
 145. Τώ βίω μάχου.
 146. Ευ πάσχε ώς θνητός.
 147. Παίς ών κόσμιος ίσθι (να είσαι), ηβών εγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος εύλογος.

(Αντιγραφή – μεταφορά στο ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΟ! - εκ του υπ' αριθμόν 44 τεύχους – Οκτώβριος 2000 – της εφημερίδος ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ)